

Aşkın Ta Kendisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Mart 2024

Hür müydü sesi yüreğimin ve arayışında aslında külün tüten dumanı mıydı bir o kadar kifayetsizliğimle izini sürdüğüm bir düş yangını...

Hayallerdi sabık ve sanrılı düşlerse mektepli olabilmenin yazgısında saklı öyle ya...

Öğrendikçe konuyordum en tepeye ve sevdikçe dikiyordum söküklerimi.

Kimine göre abiye kimine göre tininin rengi arayışımın tenimde dalgalanan ne çok çiçek ne çok kelebek. İctimada geçen ömrüm ve aşkın masalını yazmaya dair şakıyan iç sesimdeki o akışkan nimet:

Hani, hani tek solukta içime çekip de yazdıklarım...

Hani, soluduğum evrenin solgun yüzünde esen yel gibi yol aldığım bense peşi sıramda Pişekâr aşkımanın kıvamında sözcükler peşkeş çektiğim ruhuma ve elyaf sevinçler saklı tuttuğum ufukta...

Benim bir ömür hep düş perim oldu:

Nazenin.

Naif.

Nazik.

Asil ve de asi.

Hep de hayallerimin peşinde koşarken ve işte ansızın hâsil olan nice mucize ne de olsa gerçek kılmayı şiar edinmişken şair yüreğim...

Öncemde noksan bir şeyler yok değildi hani sıklıkla kolaylıkla fark edememiş olsam da...

İçimde dinmeyen bir acı bir yangın ve menevişlenen ruhumda aksayan ayakları arayışımın ve bildiğim o ki:

Gün bu gündü.

Dünse günden ayrı gayrı.

Bir ömrün nihayetinde düş perime eşlik eden ilham perim ve ben artık aşkla aşına olduğum kadar da o devasa yalnızlığında işte nail olmuşum kalemin debdebeli ruhuna ve mizacına.

Hayallerim.

Çalınmış iken de her biri.

Nazımın niyazımın eksik olmadığı ve sevginin tufanı ve yüreğimin nuru kalemlle eşleşen yalnızlığım ve işte mahşeri kalabalığı sözcüklerin.

Bir yitim addedildiğinde ömür.

Bir bitim ise gecenin köründe eşelediğim önüm.

Ve ansızın hâsil olan bir coşku: kalemini ilk kez elime aldığım sene iki bin on iki.

Pervasız iken çocuk yüreğim delice severken.

Hatta patavatsız hatta kızgın ve sıfır hata ile iştigal yürek değirmenimden öğütülmüş iken duygularım ve ruhumu ele geçiren yazma tutkum yazma sevdam.

Koruyucu meleklerin gizemi ve sığınağım: Rabbin Dergâhı ve eşliğinde ve de eşliğinde nazlansa da kalem nazına yenik düştüğüm bir rabita bir umut bir çiçek ve işte yolumun kesiştiği s/onsuzluk duygusu ve

kaygısı.

Onsuz geçen nice zaman kalemin dil yarası Őiirlerim ise birer dilaltı.

NakkaŐı olduğum kadar duyguların ve elimde meŐalem diğer elimde sancağım ve asi varlığımla yola çıktığım kadar da içime esen asi, deliŐmen bir rüzgârdım.

Günler sızılı.

Günler savruk.

Ömrün dilemması ve paoz gölgeler peŐimde bense aldığım buyrukla yüce Rabbimin verdiği; "YAZ" emriyle düŐmüŐken bir kere bu aşka ve Allah rızası için yaŐıyor ve sevebiliyor olmanın bir adım ötesi ve işte kemale erdiğim kaleminin dinmeyen nazıyla ilhamıyla içimdeki kilitli çekmeceyi söküp de yerinden varsa yoksa başımın göğe erip ereceği bir matem bir de meltem ile s/özlenmiŐken korunaklı dünyamda.

Hayal ertesi.

Ve de aşkın her evresi.

Gölgelerden uzak ve aşka tutsak ve işte karanlığı delen gözleri sevdalandığım kalemin mentollü tını hem yürek yakan hem de feraha çıkaran bu büyük aşkın da müjdecisi iken yazma sevdam ve hayal perim ve ilham durağında konuğum en yükseğe kodaman hayallerimin de yılmaz bekçisi mademki feraha çıkacaktım ben bu yazma sevgisiyle.

Elyaf seviner durağı.

Aşkın közü ve son sözü.

Aşkın sonlanmayan vardiyası ve pekiŐen i sesim kimine göre hüznü kimine göre sevdalı ve işte tutuŐan yüreğimin asla da dinmez iken arayıŐı ve tutulmuŐ nutkuma eşlik eden nice Őiir nice nükte adeta nutuk atan seyyah binlerce imgeyle ettiğim dansın en müthiŐ en cazip en donanımlı nüansı ve romansı...